

Становище

от проф. д.н. (изкуствознание) **Вера Найденова Найденова**
(проф. направление 8.4.) по конкурса за академичната
длъжност доцент по Куклен театър, с кандидат гл. ас. д-р
Михаела Иванова Тюлева (проф. направление 8.4.), обявен от
НАТФИЗ „Кр.Сарафов” в ДВ бр.109, от 21.XII.2021 г.

Когато се срещна с изява на „куклениците” от НАТФИЗ „Кр. Сарафов”, в съзнанието ми се актуализира понятието ШКОЛА. Както се знае, в живота на изкуството то има особена стойност. Означава наличие на ядро от сродни естетически търсения, неформално обединение на група творци-съмишленици. Школата има основоположници и продължители. Съпътствана е и от някои опасности: уеднаквяване на почерците, повторение (самозаточаване в собствените принципи) и др.

Както знаем, школата на нашите кукленици бе създадена преди повече от половин век, от професорите Атанас Илков и Николина Георгиева. През десетилетията дейността ѝ се осъществяваше от талантиливи техни ученици, всеки поел и самостоятелно развиващ някой от множеството стилистични клонове в кукленото изкуство.

В казаното дотук се оглежда и настоящият конкурс за доцент, Единственият кандидат в него е гл. ас. д-р Михаела Иванова Тюлева. Тя е възпитаник на „школата”, дългогодишен асистент; сътрудничила е най.вече с проф. Жени Пашова (общата им работа започва от театър „Ариел”), но и с други изтъкнати преподаватели

като проф. Румен Рачев и проф. Славчо Маленов. Има множество изяви като актриса и режисьор, участия с куклени елементи в телевизионни спектакли и т.н. Обобщено казано – пътят ѝ към доцентурата е дълъг, богат с изяви и доказателства за талант и професионална квалификация

През 1918 г. Михаела Тюлева успешно защитава дисертация на тема „Терапевтични техники и технологии за психологическо въздействие чрез кукла върху деца с медицински, емоционални, образователни, умствени и рехабилитационни проблеми”. За това, тя е удостоена с образователната и научна степен „доктор”. Отбелязвам като положителен момент в педагогическата и научна биография на кандидатката и фактът, че тя е публикувала дисертационния си труд като монография, тъй като това е най-прекият път тя да бъде използвана като помагало в учебния процес, а и като средство за популяризация на проблематиката сред по-широк кръг специалисти.

Интересът, трудът и успехите на Тюлева в областта на т.нар. образователен куклен театър заслужават специална адмирация. Преди всичко заради силния обществен смисъл на творчеството в него, а и заради това, че научните и художествените му принципи, респективно педагогическите похвати за усвояването им, са нови и изискват по-голямо изследователско усилие и новаторство. Тук ще отбележа една проява на катедра „Куклен театър”, която силно ме впечатли. Имам предвид помощта, която катедрата оказва при защитата на дисертация в тази област от косоварката Маригона

Бектеши. Тя разкри още по-широки и обществено по-сложни задачи пред въпросния театър. Това би могло да бъде пример и за нашите кукленици, а по-специално за Михаела Тюлева.

Ще завърша разсъжденията си с това, с което започнах. Школите в изкуството живеят, докато се обновяват. Това идва от само себе си – с времето и възрастта на участниците. Но и в резултат от доброто ръководство, от стратегията на групата. Затова считам за положителен факта, че след неотдавнашния конкурс за длъжността „професор”, който бе спечелен от доц. д-р Каракостов, се осъществява и конкурса за „доцент”. Убедена съм, че той ще бъде спечелен от кандидатката гл.ас. Михаела Иванова Тюлева. ЛИЧНО АЗ ГЛАДУВАМ ЗА ТОВА ТЯ ДА ЗАЕМЕ АКАДЕМИЧНАТА ДЛЪЖНОСТ ДОЦЕНТ

Подпис: